

Minden, ami él, ragaszkodik önmaga sajátos lényéhez és mivoltához, mint Isten ajándékához. Ez alól az ember sem kivétel. Kényszer, megkötöttség, de egyben a szabadság és az önmegvalósítás lehetősége is az „itt és most“ isteni parancsa. Istenországa mibennünk van és megvalósulásához egyetlen út vezet: a „van“ és „lesz“ között a lehetőség útja, az isteni szeretet szivárványhídja.

E falu lelkisége, hagyományai, értékrendszere és e kétszázéves templom, mint vallásos életünk otthona számunkra is nagy kincs. Itt láttuk meg és itt ismertük meg Isten világát, itt hallottunk először Istenországaról. Közös bölcsőnk s ezért számunkra a legszebb. Isten általuk adta életünket, a testit és a lelkit, így küldött a világba s mi nem tehetünk mást, szeretjük és ragaszkodunk szülőfalunkhoz és templomához egyaránt. E faluhoz és vallási közösségéhez tartozni, jól tudjuk, nem érdem vagy kiváltság, hanem adottság, s ha erre büszkéek lehetünk, azt elsősorban Istennek és őseinknek köszönhetjük.

Amit e falutól és templomától kaptunk, útravaló: lehetőségeinkben kötelességeinket megszabó. Mutatja a célt, jelzi, hová kell eljutnunk, mit kell megvalósítanunk, mivel tartozunk Istennek és a világnak. A bölcsőért fizetni kell s nem akárhogy, akármivel: azzal, amit adott: életünkkel.

Maradjon hát e templom továbbra is lelki otthonunk, mindenkor megtérésre hívogató és útnak indító. Istenországának örök, el nem apadó kútfeje és mindig ringó bölcsője mibennünk. Örök intés: minden embert külön koporsóba zárnak halála után és úgy adják vissza porait az anyaföldnek. Jelképes ez is: a koporsó az emberi történet földi befejeződését jelzi, amely véglegességében megkülönböztet és elválaszt egymástól. Ezzel szemben a bölcső, mint a születés, a kezdet és az élet jelképe, közös is lehet: nemzedékeken át apát, fiút, unokát elringat. Végtelen lehetőségeink folyamatosságát és közösségünket jeleníti meg és hordozza az emberi világban.

Szülőfalunk Istenországa felé indított el bennünket, és Istenországot indította útra bennünk. Közös bölcsőnk, és adja a mi gondviselő Atyánk, hogy sokáig betölthesse még hivatását: életünkben és halálunkban bölcsőnknek érezzük mindörökké! Ámen.

BIBLIAI FOGALMAK

HÁLAADÁS

Zsolt 103,1—2 Aldjad, Ielkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevé! Aldjad Ielkem, az Urat, és ne feledd el mennyi jót tett veled!

1Kor 4,7 Mid van, amit nem kaptál?

2Kor 9,15 Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékáért.

1Tess 5,18 Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata.

Fil 4,6 Mindenkor hálaadással vigyétek kéréseiteket az Isten elé.

Zsolt 119,7	Tiszta szívből adok hálát neked, tanulva igazságos döntéseidet.
Zsolt 50,23	Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.
Zsolt 100,4	Menjetek be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét!
Zsolt 118,29	Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretetel!
1Tim 2,1	Tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért.
Kol 4,2	Az imádkozásban legyetek kitartóak és legyetek éberek: ne szűnjetek meg hálát adni.

ALDOZAT

1Sám 15,22	Talán ugyanúgy tetszik az Úrnak az égő- és véres áldozat, mint az engedelmesség az Úr szava iránt?
Hózs 6,6	Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét, és nem égőáldozatokat.
Zsolt 4,6	Igaz áldozattal áldoztatok, és bizzatok az Úrban!
Zsolt 51,19	Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem.
Zsolt 116,17	Hálaáldozatot mutatok be neked, és az Úr nevét hirdetem.
Péld 21,3	Az igaz és törvényes cselekvést többre becsüli az Úr, mint az áldozatot.
Zsid 13,16	A jótékonyságról és az egymással való közösségvállalásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.

ALLHATATOS

Mt 10,22	Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog.
Róm 14,4	De meg fog állni, mert van hatalma az Úrnak arra, hogy megtartsa.
1Kor 16,13	Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!
Ef 6,14	Álljatok meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel.
1Kor 10,12	Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!
2Kor 1,24	Mert nem akarunk uralkodni a ti hiteteken, sőt munkatársai vagyunk örömtöknök, mivel szilárdan álltok a hitben.
Zsid 10—23—25A	reménység hitvallásához szilárdan, ingadozás nélkül ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett. Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást.

HÜSÉGES

5Móz 32,4	Hú az Isten, nem hitszegő, igaz és egyenes ő.
Zsolt 31,6	Kezredre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, hűséges Isten.
Zsolt 91,2.4	Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom! ... pajzs és páncél a hűsége.
1Tim 1,12	Hálát adok a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt.
Mt 25,21	Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízik rád ezután.
Gal 5,22	A lélek gyümölcse pedig: ... hűség
Jel 2,10	Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.

ESZMÉK, GONDOLATOK

Az Istennek önmagának eleitől fogva gondja volt és lesz az ő igazságára (Dávid Ferenc).

*

Isten lelke azért lakozik bennünk, hogy gyarlóságunkban és erőtlenységünkben gyámolítson, keserűségünkben erősítsen, nyomorúságunkban vigasztaljon és buzgó könnyörgésre indítson (Dávid Ferenc).

*

Későn kellett tapasztalnom, hogy nincs nagyobb boldogság a földön, mint reggeltől estig a hivatásnak élni, szemünket Istenhez emelni, és távol tartani magunktól az élet minden szennyét (Pestalozzi).

*

Isten nem szereti a szomorú lelket. Gyűlöli a szomorú gondolatokat, beszédet és leverő, tanítást. Isten inkább azt akarja, hogy szívből örüljünk (Luther).

*

Hogy megtaláld magad a végtelenben, először meg kell különböztetned magad tőle s azután összekötnöd magad vele (Goethe).

*

Az, aki szeret, szükségképpen arra törekszik, hogy magához közel tartsa és megőrizze azt, amit szeret (Spinoza).

*

A vallás: az életem célját adja. A tudomány: hozzásegít az eléréséhez. A művészet: alkalmat ad, hogy benne gyönyörrel elmerüljek (Balázs Ferenc).

*

Gondoljatok az emberi erőre: nem születettek tengni mint az állat, hanem tudni és haladni előre (Dante).

*